

व्यूहेषु कपिमुख्यानां प्रकाशोऽभिप्रकाशते ।
 देवानामिव सैन्यानां संग्रामे तारकामये ॥ ६० ॥
 एवमार्य समीक्ष्य त्वं प्रीतो भवितुमर्हसि ।
 इति भ्रातरमाश्वास्य कृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ॥ ६१ ॥
 अथावृत्य महीं कृत्स्नां जगाम मरुती चमूः ।
 ऋक्षवानरशार्दूलैर्नखदंष्ट्रायुधैर्वृता ॥ ६२ ॥
 करग्रैश्चरणग्रैश्च वानरैरुद्धतं रजः ।
 भौममत्तर्द्धे लोकमावृत्य सवितुः प्रभां ॥ ६३ ॥
 शतैः शतसहस्रैश्च कोटिभिश्च सहस्रशः ।
 वानराणां सुघोराणां श्रीमान् परिवृतो ययौ ॥ ६४ ॥
 सा स्म याति दिवारात्रं मरुती हरिवाहिनी ।
 कृष्टा प्रमुदिता सर्वा सुग्रीवेणाभिपालिता ॥ ६५ ॥
 जवेन त्वरितं याता सर्वा युद्धाभिकाङ्क्षिणी ।
 सा मुमोचयिषुः सीतां मुहूर्त्तं द्वापि नासत ॥ ६६ ॥

इत्यार्षे रामायणे सुन्दरकाण्डे वानरानीकप्रयाणं
 नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥